

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ζωή στις φτωχογειτονιές του 1950 στην πατρίδα

Αγαπητοί αναγνώστες,

Θα αλλάξουμε το θέμα μας σήμερα. Δεν θα μιλήσουμε για εποχές πολύ παλιές που δεν τις ζήσαμε αλλά μόνο ακούσαμε για αυτές.

Θα μιλήσουμε για τα χρόνια της δικής μας νιότης. Τότε, που αν και είμαστε φτωχοί, βλέπαμε την ζωή πολύ διαφορετικά. Κάναμε σχέδια και όνειρα, έστω και αν πολλά από αυτά, δεν έγιναν ποτέ πραγματικότητα.

Όμως ζούσαμε με αυτά τα όνειρα, διότι αυτά ήταν τα φτερά, που μας έκαναν να πετάμε με την φαντασία μας σε κόσμους άλλους.

Αλλά, ας ζωγραφίσουμε με λίγα λόγια ένα σκηνικό, που όμοιό του γνώρισαν οι περισσότεροι από εμάς, διότι σε αυτό μεγάλωσαν είτε στο χωριό είτε στην πόλη.

Δεν έχει σημασία η τοποθεσία, διότι σε κάθε χωριό και πόλη της πατρίδας, υπήρχαν αυτές οι φτωχογειτονιές στην δεκαετία του '50. Γράφτηκαν πολλά τραγούδια για αυτές τις γειτονιές και μεγάλα ονόματα του πενταγράμμου τα ερμήνευσαν. Ποιος από τους παλιούς δεν θυμάται τον Τώνη Μαρούδα ή την Αντζελλα Ζήλια στο τραγούδι «Μένω σε κάποια γειτονιά»;

*«Μένω σε μια γειτονιά,
φτωχική γειτονιά
που 'χει σπίτια χαμηλά
όλοι οι άνθρωποι εκεί έχουν πάντα
γιορτή
και μοιράζουνε φιλιά».*

Πότε χαρούμενα και πότε πονεμένα, τα τραγούδια εκείνης της εποχής εξέφραζαν τα αισθήματα των ανθρώπων μας. Ο κορυφαίος δημιουργός Μίκης Θεοδωράκης μελοποίησε το διαχρονικό τραγούδι «Βρέχει στη φτωχογειτονιά» σε στίχους του Τάσου Λειβαδίτη:

*«Μικρά κι ανήλιαγα στενά
και σπίτια χαμηλά μου
βρέχει στην φτωχογειτονιά
βρέχει και στην καρδιά μου.*

*.....
Αχ ψεύτη κι άδικε ντουριά
άναψες τον καπμό μου
είσαι μικρός και δεν χωράς
τον αναστεναγμό μου».*

Πόσοι από εμάς, τους παλιούς, ακούσαμε το τραγούδι αυτό και το ψιθυρίσαμε σε στιγμές μοναξιάς. Χαιρόμαστε ακόμη που και η νεολαία του σήμερα το σιγοτραγουδά, μαζί με τον τραγουδιστή σε γιορταστικές εκδηλώσεις.

Τα τραγούδια αυτά και τόσα άλλα,

θα θυμηθούμε καθώς γράφουμε για τα παλιά.

.....
Ας γυρίσουμε τον χρόνο πίσω και να βρεθούμε σε κάποια από αυτές τις φτωχογειτονιές που ζήσαμε.

Παιδιά παίζαμε στους χωμάτινους δρόμους. Δρόμοι με άσφαλο δεν υπήρχαν στις φτωχογειτονιές. Άργισαν πολύ να φτιαχτούν οι δρόμοι και να περνούν αυτοκίνητα.

Από τους δρόμους μας περνούσαν τα κάρα με τους πραγματευτές ή εκείνοι που δεν είχαν κάρο, έβαζαν τις πραμάτιες στα γαϊδουράκια τους.

Στα χρόνια της εφηβείας αρχίσαμε να βλέπουμε διαφορετικά τον κόσμο. Δεν βγαίναμε από το σπίτι χωρίς να χτενιστούμε και να κοιτάξουμε το πρόσωπό μας ξανά και ξανά στο καθρέπτη.

Ήταν γύρω οι κοπέλες της ηλικίας μας. Όταν είμαστε μικροί και παίζαμε στις αλάνες, τα κορίτσια μας άφηναν παγερά αδιάφορους.

Όμως όταν μεγάλωσαμε, μας ενδιέφεραν και πολύ μάλιστα. Δυστυχώς όταν δεν υπήρχε ανταπόκριση - μια κρυφή ενθαρρυντική ματιά μόνο τότε η θλίψη ήταν βαριά, και όπως λέει και το τραγούδι: «άναβε ο καπμός και ο αναστεναγμός».

Τον κόσμο της εφηβείας τον ζήσαμε όλοι μας τότε, πότε με χαρές πότε με λύπες.

Σε εκείνη την ηλικία - στα μαθητικά χρόνια - που δεν είχαμε την έγνοια του φαγητού ή του ύπνου, αυτά τα βρίσκαμε έτοιμα στο σπίτι, αυτό που μας έκανε χαρούμενους ή λυπημένους ήταν, αν το κορίτσι που μας άρεσε, μας ήθελε ή όχι.

Μόνο όταν τέλειωσαν τα σχολικά χρόνια, και αρχίσαμε να μπαίνουμε στην βιοπάλη, ψάχνοντας για δουλειά, τα πράγματα άλλαξαν συθέμε-

λα.

Τα μικρά παιδιά που παίζανε στις αλάνες, δεν μας ενδιέφεραν καθόλου. Αυτοί μας ενδιέφεραν ήταν οι συνομήλικοί μας και τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας.

Αυτές τις φτωχογειτονιές θα ξαναθυμηθούμε και θα σεργιανήσουμε σε

κόσμους περασμένους, φέρνοντας στην μνήμη άτομα και ιστορίες, που όλοι εμείς οι παλαιότεροι ζήσαμε.

Οι φτωχογειτονιές και οι άνθρωποι που ζήσανε σε αυτές, θα μας απασχολήσουν για μερικές εβδομάδες.

Αυτά για σήμερα.

Μπάμπης Ράκης

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

Η επιτυχία της στήλης «Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» που γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ κάθε Τετάρτη στον «Κόσμο της Τρίτης Ηλικίας» και αγαπήσατε, μάς επιβάλλει να την αυξήσουμε σε δύο σελίδες για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες μας να δημοσιεύσουν τις δικές τους αναμνήσεις με φωτογραφίες από σημαντικές στιγμές της ζωής τους στους Αντίποδες.

Μόνο με τη βοήθειά σας θα καταγράψουμε για τις επόμενες γενιές τη ζωή, τους αγώνες, τις θυσίες, τα μεγάλα έργα και τους αρχιμάστορες τους μετανάστες που ήρθαν με το τίποτε και έφτιαξαν τα πάντα για την οικογένειά τους και για την Ελλάδα. Οι αναγνώστες μας θα μπορούν ακόμη ν' απαντούν στις απόψεις του Γρηγόρη και του Γιώργου, ή και να συμπληρώνουν τις αναμνήσεις τους.

Την επικοινωνία σας με τη στήλη, «Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις», μπορείτε να στείλετε με e-mail: kosmos@kosmos.com.au ή στη διεύθυνση: Shop 7/5 Belgrave St, Kogarah, NSW, 2217

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κείμενά σας θα διορθώνονται για τυχόν λάθη, αλλά δεν θα αλλοιώνονται και οι φωτογραφίες σας θα επιστρέφονται αμέσως μετά τη δημοσίευση.

**ΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ» ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΟΥ**